

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

6 березня учні 4-Б і 4-В класів мали можливість почути про війну, побачити її очима очевидця, учасника АТО - Тараса Миколайовича Літковця.

Тарас Миколайович у мирному житті Заступник декана історичного факультету з виховної роботи Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, старший викладач кафедри політології та державного управління. Він любив грати у війну, а улюбленими іграшками завжди була зброя. Каже, якби його колись запитали, що швидше станеться: що він полетить на Марс чи воюватиме на справжній війні, 51% віддав би за перший варіант.

Коли мобілізували - пішов.

Перебував під Горлівкою на Донеччині.

За п'ять місяців, що Тарас Миколайович там був, починав з командира взводу, потім був заступником командира роти, командиром роти і заступником командира 17-го окремого мотопіхотного батальйону Збройних сил України. Усі ці обов'язки кардинально відрізняються. За п'ять місяців було тільки чотири дні без обстрілів. За період перебування у батальйоні загинули 9 людей. За станом на 1 червня поранено 104 військові. Це і легкі поранення, і середні, і каліцтва. Втрачали люди зір, кінцівки. Казали: «А, дев'ятеро на батальйон – це дуже мало». На що Тарас Миколайович завжди відповідав, що це дуже мало, якщо серед загиблих – не ваш син, батько, чоловік чи брат. На війні немає вихідних, на війні немає перерви на обід, немає свят.

Тарас Миколайович завжди казав студентам, які ухилялися від військової служби: армія для чоловіка так само потрібна, як пологи для жінки. Це боляче, але для самореалізації необхідно.

Можливо, своєю відвертою розповіддю, яскравими і трагічними спогадами про війну, Тарас Миколайович когось із гімназистів вразив, розбурхав спокійне дитинство. Але, на мою думку, ця зустріч була корисною. Бо всі ми в мирному Луцьку живемо у якомусь благополучному коконі, забуваючи, що в цю мить десь в землянці, людській норі під землею мерзне і мокне чийсь син, чоловік, батько. А ще в нього стріляють, він ризикує підірватись на міні, бути отруєним "доброзичливим населенням". Він голодний буває, давно не митий, втомлений. Він витрачає місяці і роки свого життя для нашого спокою.

Каліш Н.М.

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

Зустріч учнів 4-Б і 4-В класів з учасником АТО

Написав Каліш Н.М.

Середа, 14 березня 2018, 13:21 - Останнє оновлення Середа, 14 березня 2018, 13:34

